

Abstrakt

Dohled v bankovníctví

Hlavním cílem mojí práce je analýza postavení a pravomocí nových orgánů Evropského systému pro dohled nad finančním trhem ve vztahu k zajištění efektivního bankovního dohledu.

Práce je členěna následovně. První kapitola se zabývá otázkami významu bankovníctví pro společnost a jeho postavením na finančním trhu, rozebírá samotný pojem banka a to jak z právního tak z ekonomického hlediska a v jejím závěru je značná pozornost věnována postavení bankovníctví v EU a dále současným trendům na bankovním a finančním trhu v EU.

Druhá kapitola je rozčleněna na dvě části. V první jsou vymezeny pojmy regulace, dohled, dozor a pak jsou charakterizovány důvody, cíle a oblasti dohledu. Druhá část je věnována prvkům efektivního dohledu a to s ohledem na první část druhé kapitoly a jsou tu řešeny otázky institucionálního uspořádání dohledu, nezávislost orgánu dohledu, nástroje kterými by měl disponovat a metody výkonu dohledu.

Třetí kapitola se zabývá rozbořem právní úpravy Evropského systému pro dohled nad finančním trhem z hlediska postavení, efektivity dohledu a významu jeho součástí. Pozornost je postupně věnována analýze institucionálního uspořádání a pravomocím Evropského rady pro systémové riziko a Evropského orgánu pro dohled v bankovníctví.

Závěrečným poznatkem mojí práce je, že nové institucionální uspořádání evropského dohledu v oblasti bankovníctví nevychýlilo rozložení moci. Těžštěm dohledu zůstávají pořád vnitrostátní orgány dohledu a členské státy. Evropské orgány dohledu nevykonávají žádné přímé pravomoci ve vztahu ke každodennímu dohledu. Pravomoce, které by bylo možné označit jako významné, může Evropský orgán pro dohled v bankovníctví vykonávat jen za splnění určitých podmínek a pro členské státy je poměrně snadné dosáhnout jejich zrušení. Hlavní úlohu nových evropských orgánů lze spatřovat v sblížení dohledové praxe vnitrostátních orgánů dohledu a v podpoře a koordinaci jejich spolupráce.